

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Α ΤΩ ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Εν Αθήναις τῆ 30^η Απριλίου 1970

πρωτ Γνωμ. 15

Τομολύται
δοκίμια
κου

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἑμετέρου ὑπ'ἀριθ.
πρωτ.ο.ε.μ. 33969 ἀπὸ 3-4-1970 ἐγγράφου, εἰς
ὃ τίθεται ἡμῖν (δι'ἀναφορᾶς καὶ πρὸς τὰς
συνημμένους τούτω διαβιβαζομένας γνωμοδοτή-
σεις τῶν εἰσαγγελέων Πρωτοδικιῶν, Ἀθηνῶν,
Θεσσαλονίκης καὶ Λαμίας, ἄς συνημμένως τῆ
παρούση ἐπιστροφόμεν) πρὸς γνωμοδότησιν
τὸ ἐρώτημα: εἰς τὴν περίπτωσιν κατα-
σχέσεως ἀκινήτου, ἐχοῦσης ἐπιβληθῆ καὶ
ἐγγραφῆ ὑπὸ τοῦ ὑποθηκοφύλακος εἰς τὸ
κατὰ νόμον βιβλίον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς
ἰσχύος τοῦ Κ.Π.Δ., εἶναι δυνατὴ, ἐν ὄψει
τοῦ ἀρθρ. 1061 τοῦ Κώδικος τούτου, μετὰ
τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος του, ἐγγραφῆ ὑποθή-
κης ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τούτου, ἔχομεν τὴν
τιμὴν νὰ γνωρίζωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ γνώμη μας
εἶναι ἀποφατικὴ ὑπὸ τὰς κατὰ τὴν σκέψιν.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Δ/σιν Συμβολαιογραφείων

Ε ν τ ᾱ ὕ θ ᾶ

Ι.- Ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ εἰς ὃ διατυ-

173-121196-5000

πουται σαφέστερον, εν οφει των διατάξεων των άρθρων
963 εν συνδ. προς τα άρθρ. 961 και 996 Πολ. Δι., η
ρύθμισις του θέματος της δυνατότητος έγγραφης υπο-
θήκης μετά κατασχέσεων, άρθρ. 1310 ΑΚ, μετά την
υπό του υποθυκοφύλακος έγγραφην της επιβληθείσης
κατασχέσεως εις τό επί τούτω βιβλίον δέν είναι δυ-
νατή έγγραφη υποθήκης, εστω και εάν στηρίζεται αυτή
εις τίτλον εν τού νόμου ή εν δικαστικῆς ἀποφάσεως
ή εις τίτλον εξ ιδιωτικῆς βοιλήσεως προγενέστερον
της επιβολῆς της κατασχέσεως (Γ. Μπαλη Εμπραγμ. Δι.
παρ. 250). Τό άρθρον 1310 τοίτο κατηργήθη, εν οφει
των άρθρων 53 και ἀπροτελευταίου του Εισ. Ν. Κ. Πολ. Δ.,
ἀπό της 16 Σ/βριου 1969.

Εξ άλλου, ως προκύπτει εν του άρθρ. 1061 παρ. 3
του Κ. Πολ. Δ., είναι δυνατή, μετά την έγγραφην της κα-
τασχέσεως εις τό βιβλίον κατασχέσεων, έγγραφη επί
του κατασχεθέντος υποθήκης, εις οίονδήποτε τίτλον
και αν στηρίζεται αυτή, μη δυνάμενης, μόνον, ταύτης ν
αντιταχθῆ εναντι του κατασχοιτος και των αναγγελθέν-
των δανειστών. Η δέ του άρθρου τούτου διάταξις, ανή-
κουσα εις την κατηγορίαν των "διατάξεων του Κ. Πολ. Δ.
περι ἀναγκαστικῆς ἐπιτελέσεως" ἐφαρμόζεται, εν οφει
του άρθρ. 50 παρ. 1 του Εισ. Ν. Κ. Πολ. Δ., επί των ἐπιτελέ-
σεων ἀτινες ἀρχόνται από της εἰσαγωγῆς του Κ. Πολ. Δ.,
ως χρόνου ἐπιτελέσεως θεωρουμένου, κατά την τελευταίαν
ταύτην διάταξιν, του χρόνου τῆς ἐπιδόσεως της ἐπιτα-
γῆς προς τόν καθ' ου ή ἐπιτέλεσις.

2. - Υπό τ' ανωτέρω ή διάταξις του άρθρ. 1061 Κ. Πολ.
Δ. δέν δύναται νά τύχη ἐφαρμογῆς επί κατασχέσεως έχού-
σης έγγραφῆν υπό του υποθυκοφύλακος εις τό οίκειον
βιβλίον προς της 16/9/1968. Οί δεις λόγος συντρέχει, ἐπι-

βάλλων τήν, κατά παρέκκλισιν τῆς σαφοῦς διατάξεως τοῦ ἀρθρ. 50 π. I Εἰσ. Ν. Κ. Πολ. Δ. ἀποδοχὴν τῆς ἀντιθέτου ἀπόψεως. Οἱ ὑπὲρ ταύτης προβαλλόμενοι (* Ἰδετε ὑπ' ἀριθ. 582/1969 Γν. Εἰσ. Πρωτ. Λαμίας, ἡτις ἔχει δημοσιευθῆ εἰς ΝοΒ 18, 245 καὶ τὴν ὑπὸ ταύτην αὐτόθι σημείωσιν) λόγοι, συλλιστάμενοι εἰς τὸ ὅτι α) εἰς τὴν ἐρευνωμένην περίπτωσιν "δέν πρόκειται περὶ πράξεως ἀναγκαστικῆς ἐπιτελέσεως καὶ συνεπῶς περὶ περιπτώσεως καθ' ἣν θὰ πρέπει νὰ παρεμβληθῆ ἡ ἀπαγορευτικὴ διάταξις τοῦ ἀρθρ. 50 π. I τοῦ Εἰσ. Ν. Κ. Πολ. Δ." β) "... ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης δέν ἀποτελεῖ αὐστηρῶς ἐρευνωμένην πρᾶξιν ἀναγομένην εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν, εἰς ἣν καὶ μόνον..... θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὅτι ἀναφέρεται ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρ. 50 π. I Εἰσ. Ν. Κ. Πολ. Δ..... διότι εἶναι διαδικαστικὴ ἀλλὰ # τμῆμα δικαιοπραξίας τοῦ ἀστικοῦ δικαίου.... εἶναι δηλονότι ὁ ἕτερος τῶν ὄρων διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἀντιστοίχου ἰδιωτικοῦ δικαιώματος..... πρὸς ὃν ἐφαρμογῆς θὰ πρέπει νὰ τύχη ὁ ἐν τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 51 καὶ 57 Εἰσ. Ν. Α. Κ. προϋπτῶν κανόνων, καθ' ὃν ἡ κτήσις ἐμπραγμάτου δικαιώματος ὑποθήκης διέπεται ὑπὸ τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχύοντος κατά τὸν χρόνον καθ' ὃν λαμβάνουσι γῶραν τὰ συστατικὰ περιστατικὰ κτήσεως..." γ) ἡ κατὰ τὸ ἀρθρ. 1061 π. I Κ. Πολ. Δ. ἐγγραφομένη ὑποθήκη δέν ἐπηρεάζει τὴν κίνησιν καὶ τ' ἀποτελέσματα τῆς προϋφισταμένης κατασχέσεως ὡς μὴ δυναμένη ν' ἀντιταχθῆ κατὰ τοῦ κατασχόντος καὶ τῶν ἀναγγεληθέντων δανειστῶν καὶ δ) "Ἡ ὅλη οἰκονομία τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρ. 1061 Κ. Πολ. Δ. καὶ ἰδίᾳ τῆς παρ. 3 αὐτοῦ ἀποβλέφαντος εἰς τὴν δημόσιότητα τῆς ὑφισταμένης ἐκάστοτε νομιμῆς καταστάσεως τῆς κινήτου ἰδιωτικῆς περιουσίας καὶ

συνεπῶς εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν συναλλαγῶν..."), δὲν
εἶναι ἱκανοί, φρονοῦμεν, νὰ στηρίζωμεν ταύτην. Διότι
ὡς πρὸς τὰ ὑπὸ α' καὶ β', ἡ, ὀρίζουσα τὰ κατὰ χρόνον
ὅρια τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 106 Κ.Πολ.Δ., διατά-
ξεις τοῦ ἄρθρ. 50 παρ. I τοῦ Εἰσ. Ν.Κ. Παλ.Δ. ὁμιλεῖ
περὶ "διατάξεων τοῦ Κ.Πολ.Δ. περὶ ἀναγκαστικῆς
ἐπιτελέσεως", εἰς ἃς ἀνήκει καὶ ἡ τοῦ ἄρθρ. 106 I,
καὶ οὐδεμίαν διάκρισιν ποιεῖται μετὰ τούτων καὶ
διατάξεων ἀναφερομένων εἰς "πράξεις ἀναγκαστικῆς
ἐπιτελέσεως" ἢ εἰς "πράξεις ἀναγομένας εἰς τὴν ἐπι-
τέλεσιν". Καὶ ἐάν ὅμως εἶχεν ἀξία τινὰ τὸ ζήτημα
ἐάν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 106 I Κ.Πολ.Δ. εἶναι, ἢ μὴ
τοιαύτη διοικητικῆς φύσεως, προσήκει εἰς τοῦτο
καταφατικὴ ἀπάντησις. Εἶναι αὕτη διοικητικῆς φύ-
σεως (τοιαύτη ἡ γνώμη καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀναθεω-
ρητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Σχεδίου τοῦ Κ.Πολ.Δ. Ἰδε-
τε πρακτικὰ Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς, σελ. 704
ὅπου, ἐν σχέσει πρὸς τὸ, ρυθμίζον ὑπὸ τὸ προγενέστε-
ρον δίκαιον τὸ ἐρευνώμενον ἐνταῦθα θέμα, ἄρθρον
1310 Α.Κ., δηλοῦται ὅτι τοῦτο καταργεῖται καὶ "διότι
πρόκειται περὶ διοικητικῆς διατάξεως, μὴ ἐχούσης
θέσιν εἰς τὸν Ἀστ.Κ.") καὶ ἀναφέρεται εἰς, θέμα
ἀναγκαστικῆς ἐπιτελέσεως, ὡς ρυθμίζουσα τὸ θέμα τῶν
ἀποτελεσμάτων τῆς εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον ἐγγραφῆς
ἐπιβληθείσης κατασχέσεως. Ἐνῶ, ἐξ ἄλλου, ὑποκειμένου
ζητήματος χρονικῶν ὀρίων ἐφαρμογῆς διατάξεων ἀναφε-
ρομένων εἰς τ' ἀποτελέσματα τῆς ὡς ἔνω, ἐγγραφῆς
ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως, ἀνευ ἀξίας, διὰ τὴν ἐπίλυ-
σιν αὐτοῦ, τυγχάνουσιν τὰ περὶ χρονικῶν ὀρίων ἐφαρ-
μογῆς διατάξεων περὶ κτήσεως τοῦ ἐμπραγμάτου, δικαιο-
ώματος ὑποθήκης ἰσχύοντα ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ στοιχ. γ',
ταῦτα οὐδαμῶς εἶναι ἱκανὰ νὰ δικαιολογήσωσι παρέν-
ηλθισιν ἀπὸ τὸ σαφές γράμμα τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου

1310

50 π.Ι του Είς.Ν.Κ.Πολ.Δ. του οποίου ή, εν τῷ ἐρευνη-
μένῳ θέματι, σαφῆς ἔννοια καθίσταται ἀπολύτως σαφῆς
ἐν τῆς παρ.2 αὐτοῦ, εἰς ἴν περιοριστικῶς ὀρίζονται
αἱ ἐφαρμοζόμεναι, καί ἐπί τῶν ἤδη, πρό τῆς εἰσαγωγῆς
τοῦ Κ.Πολ.Δ. ἀρξαμένων ἐπιτελέσεων διατάξεως τοῦ
Κώδικος τούτου ὅτελος δέ, ἐπὶ πρός τὰ ὑπό στοιχ.δ, καί
ὑπό τὰς διατάξεις τοῦ πρό τοῦ Κ.Πολ.Δ. ἐπί τοῦ θέ-
ματος δικαίου οὐδαμῶς ἐθάλπετο ἀσθενέστερον ἢ
ἀσφάλεια τῶν συναλλαγῶν.

3.- Δέν δύναται ὁμως ἐπί τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος
νά δοθῆ λύσις οὔτε καί ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1310 Α.Κ. Τοῦ-
το ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω (ἐπὶ ἀριθ.Ι) κατηργήθη καί
κατ' οὐδεμίαν διάταξιν ἐξακολουθεῖ νά ἰσχύη διά τὰς
μέχρι τῆς 16 Σ/βρίου 1968 ἐγγραφείσας κατασχέσεις.
Ἐφοῦ δέ δέν ὑφίσταται διάταξις ρυθμίζουσα τὸ ζήτη-
μα τῶν ἀπὸ 16/9/68 ἀποτελεσμάτων, ἐγγραφείσης πρό
τῆς ἡμεροχρονολογίας ταύτης ἀναγκαστικῆς κατασχέ-
σεως, ἀπὸ ἀπόψεως δυνατοῦτος ἐγγραφῆς μετὰ ταύτην,
ὑποθήκης, ὑφίσταται εἰς τὴν νομοθεσίαν κενόν. (Ἴδετε
περὶ κενῶν ἐν τῷ δικονομικῷ δικαίῳ εἰς Δεληκωστο-
πούλου-Σινανιῶτου Ἑρμηνεία κατ' ἄρθρον Κ.Πολ.Δ.
τεῦχος Α' (1968) εἰσαγωγί ὑπό IV ἀρ.2 σελ.12-13
ὅπου καί παραπομπὰς καὶ εἰς ἄλλους συγγραφεῖς).
Τοῦτο δέ διότι, καθ' ἡμᾶς διά τῆς καταργήσεως τοῦ
ἄρθρου 1310 Α.Κ. ἀπὸ τῆς 16/9/68 δέν ἐσιοπήθη, ἢ
ἄρσις παντός ἐμποδίου, καί δὴ ἄνευ ὅρου τινός, διά
τὴν ἐγγραφὴν ὑποθήκης εἰς ἀκινήτου, εἰς ὃ ἔχει ἐπι-
βληθῆ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεις ἐγγεγραμμένη εἰς τό
κατὰ νόμον βιβλίον πρό τῆς ἡμεροχρονολογίας ταύτης,
ἀλλὰ διά τῆς θεσπίσεως τῆς, καταρκητικῆς ἀπὸ 16-9-
68 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, διατάξεως τοῦ ἄρθρου 53 Εἰς.
Ν.Κ.Πολ.Δ. καί τῆς, περὶ ἰσχύος τῶν περὶ ἀναγκαστι-

κῆς ἐπιτελέσεως διατάξεων τοῦ Κ.Πολ.Δ. ἐπὶ τῶν ἐπιτελέσεων αἰτινες ἀρχονται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, \$\$\$ διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 50 π.Ι τοῦ οὐτοῦ Εἰσ.Ν.Κ.Πολ. Δ., δὲν ἀντελήφθη ὁ νομοθέτης ὅτι ἀφῆκεν ἄνευ ρυθμίσεως τὸ ζήτημα, ἐὰν ἐπιτρέπεται ἢ μὴ ἐγγράφη ὑποθήκης μετὰ τὴν 16/9/68 εἰς τὴν περίπτωσιν ὑπάρξεως ἐγγεγραμμένης πρὸ τῆς ἡμεροχρονολογίας ταύτης ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως. Τὸ ἀνωτέρω νομοθετικὸν κενὸν τοῦτο δέον νὰ καλυφθῆ ὑπὸ τοῦ ἐφαρμοστοῦ διὰ τοῦ προσφύρου κανόνος. Δεδομένου ὅτι ὁ ἰσχυρὸν δίκαιον τυγχάνει πλήρες ἔχον δηλαδὴ κανόνας διὰ πάντα τὰ ζητήματα διὰ πάσας τὰς σχέσεις μὴ ανεχόμενον ἐντὸς αὐτοῦ, ἄνευ κανόνων του, χῶρον. Τῆς βασικῆς ταύτης ἀντιλήψεως εὐρισκίσεως παρ' ἡμῖν κηδήλωσιν εἰς τὸ ἀρθρ. 10 τοῦ, διατηρηθέντος ἐν ἰσχυρί κατὰ τὸ ἀρθρ. 6 Εἰσ.Ν.Κ.Πολ.Δ., ν. 407/1914 "περὶ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρ. 103 τοῦ Συν/τος εἰδικιοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἐιδίκασιν ἀγωγῶν κηνοδικίας" κατὰ διατάξιν τοῦ ὁποῖου ἀρθροῦ ἢ παράλειψις ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἢ φ' οἵανδῆποτε πρὸφασιν καὶ ἰδίως τὴν τῆς σιωπῆς ἢ ἀσαφείας τοῦ νόμου συνιστᾷ ἀρνησιδικίαν (*Regelungsverbot* Γεν. Διδ. παρ. 38 Γ.Μπαλῆς ἐν Θ' ΝΑ' σ. 274 Γαλλ. Α.Κ. ἀρθρ. 4 καὶ ὑπ' ἀριθμ. 8/1968 γνωμοδότησίν μας εἰς Ποιν. Χρ. ΙΗ/123).

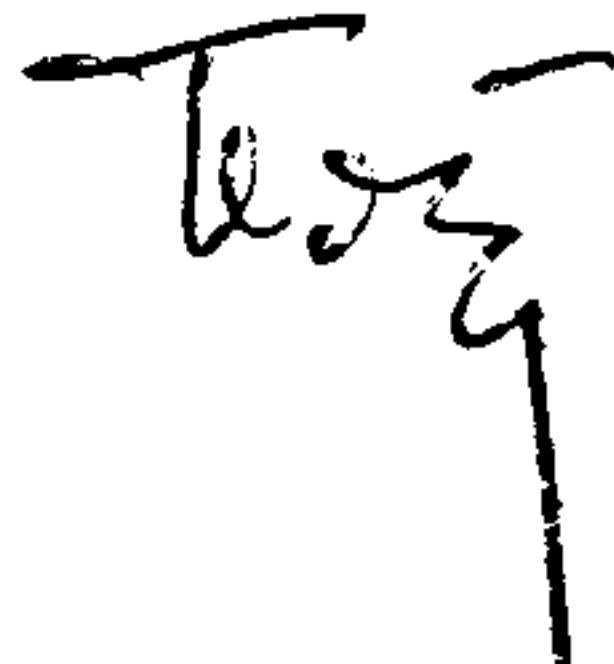
4.- Πρόσφυρος διὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω νομοθετικοῦ κενοῦ κανόν (Ἰδετε διὰ τὴν θεωρητικὴν ἀντιμετώπισιν γενικίως τοῦ θέματος παρ' ἡμῖν, ἰδίως, Τριανταφυλλόπουλον. Τὰ σύγχρονα προβλήματα τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, ἀπόσπασμα, ἐκ τῶν *Archiv für Oikonomik und Kainωνικῶν Ἐπιστημῶν* τόμ. 2 (1922), σελ. 10 ἐπομ. καὶ τὰς αὐτόθι σχετικὰς ὑπόσημ.), Γ. Μαριδάκη εἰς Αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ προσχεδίου τοῦ Ἀστ.Κ., ἐν ἔχεδ. Γεν. Ἀρχῶν σελ. 116 ἐπ. αὐτόθι δεῖ εἰς σελ. 43 ἐπ.

Τσζ

πρακτικά, επί του θέματος, της Αναθεωρητικής Επιτροπής, και Γ. Μπαλίν (Ο δικαστής και τα κενά του Αστικού Κώδικος εν Ν.ΝΑ'σελ.273 επ.) εν προκειμένω τυγχάνει ο έχων διατυπωθή εις τὸ ἄρθρον 1310 τοῦ Α.Κ. τοιοῦτος. Τοῖτον, καθ' ἡμᾶς, θά ἐθέσπιζεν ὁ νομοθέτης και εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν εἰάν ἀντέλαμβάνετο τὴν ἀνάγκην ρυθμίσεως ὑπὸ τούτου ταύτης. Ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως ταύτης συνηγοροῦν τὸ ὅτι διὰ τῆς εἰρημένης τοῦ ἄρθρ. 50 π. I τοῦ Εἰσ. Ν. Κ. Πολ. Δ. διατάξεως ἡ νομοθέτης ἐξεδήλωσε σαφῶς τὴν θέλησιν του ὅπως μὴ ἐφαρμόζεται ἡ διάφορον ρύθμισιν ἐπιβάλλουσα διάταξις τοῦ ἄρθρ. 1061 παρ. 3 Κ. Πολ. Δ. ἐπὶ τῶν ἀρξάμενων πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τούτου ἐκτελέσεων, ὅπερ τυγχάνει σύμφωνον και πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀποψιν (Ἴδετε Γιδοπούλου. Τὸ δίκαιον τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως Τευχ. Α', 1933, σελ. 61-62 και 63-64, καθ' ἣν ὁ, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ὁποῦ συντελέσθη ἡ λήρως πρᾶξις ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, νόμος ρυθμίζει και τὸ (οἷον τὸ ἐρευνώμενον ἐνταῦθα) θέμα τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς πράξεως ταύτης.-

Μετά τιμῆς

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς

(Π. Θεράπος)